

A tehetségpontok együttműködése

Véleményünk szerint már most is megmondhatók megyénként, illetve régióként, hogy melyek azok az iskolák, melyek egy-egy témakörben (természettudomány, bölcsészet, nyelv, sport, ...) tehetségpontként működnek. Ha ezek kérik akkreditációjukat, célszerű azonnal megadni nekik és majd csak 3 év múlva, az első ellenőrzésnél számon kérni a beígérteket.

Messzemenőleg egyetértünk azzal, hogy a szülők bevonása nélkül nem lehet tehetséggondozást csinálni. Jó példa erre a Csányi Alapítvány, melyben a szülőket is összeszedik esténként a tanyákról autóbusszal és a negyedik, ötödik osztályos gyermekükkel együtt elviszik a színházi előadásra. (Itt jegyezném meg, hogy ez hatékony módszer, de igen sokba kerül. Az már egy másik kérdés, hogy milyen juttatásnak számít az ilyen, hogy kell adózni miatta, ...)

Nem szabad azonosítani az Arany János Tehetséggondozó Programot a tehetséggondozással, hiszen ott újabb (3-4 éve) már csak a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkozunk.

A program valóban hatékony, de igen komoly költségvetési támogatással valósítható csak meg. A bent lévő 3000 fő 3 milliárd forint támogatást kap, vagyis közel 1 millió Ft/fő a költségvetési támogatás. Ilyen anyagi háttérrel indítható lenne mondjuk egy Teller Ede program, természettudományos tehetségek gondozására, egy Gárdonyi Géza program humán célokra és egy Puskás Ferenc program sporttehetségek gondozására. Biztosak vagyunk benne, hogy egyiknek se lenne kisebb hatékonysága, mint az Arany Jánosé.

Utolsó megjegyzés: a tanár egyéniségén, személyes varázsán, elkötelezettségén és ennek kisugárzásán van a hangsúly. Ez talenter, nem kompetencia, de e nélkül nem megy.

dr. Horváth László
moderátor